

Hirdetések

1. Jövő héten kezdődik a tanítás, s vele együtt a hitoktatás is. Kérjük, hogy mindenki az első napokban (állami iskolákban) keresse meg, hogy mikor van a hittan, és ha nem találja, az osztályfőnökétől érdeklődjön.
2. Azok, akik az idén második osztályosok (bármelyik iskolában), azok **jelentkezzenek jövő vasárnap, szeptember 3-én a fél10-es szentmise után a hitoktatónál (Mihók Anikónál), hogy szeretnék elkezdni az elsőáldozási felkészülésüket.** Szeretettel várunk mindenkit!
3. Jövő hét vasárnap, **szeptember 3-án lesz a Veni Sancte szentmisénk** fél10-kor itt a templomban. Várunk minden keresztény fiatal, hogy közösen kérjük a Szentlélek Úristen segítségét az idei tanévre.
4. A héten **elsőpéntek** lesz, vagyis reggel 7 és 18 órakor lesznek szentmisék a templomban. Ezen a napon meglátogatjuk betegeinket.
5. A plébánia különféle csoportjai majd csak a második héten indulnak, amelyekről majd a jövő héten lesznek hirdetéseink.
6. Előre jelezzük, hogy az 5-8. osztályos fiúkör hétfőn fél4től, a 7-8. osztályos ifjúsági kör pénteken 15 órától, a gimnazisták és egyetemisták csoportjai pedig párhuzamosan 18 órától kezdődnek majd.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI
ÉRTESÍTŐJE

2017. augusztus 27. IX. évf. 26. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 21. vasárnap

Amikor Jézus Fülöp Cézareájának vidékére ment, megkérdezte tanítványait: „Kinek tartják az emberek az Emberfiát?” Ők ezt felelték: „Egyesek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, mások meg Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül.” Erre megkérdezte őket: „És ti kinek tartotok engem?” Simon Péter válaszolt: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” Jézus azt felelte neki: „Boldog vagy, Simon, Jónás fia! Mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én Atyám, aki a mennyekben van. És mondom neked: Te Péter vagy, és én erre a kősziklára fogom építeni egyházamat, s az alvilág kapui nem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyek országának kulcsait. Amit megkötsz a földön, meg lesz kötve a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, föl lesz oldva a mennyekben is.” Ezután meghagyta a tanítványoknak, hogy senkinek se mondják el, hogy ő a Messiás.

Útravaló

Az evangélium hirdetésének útja mindenekelőtt a tanúságtétel. Íme: itt és itt él valaki keresztény, vagy valamely keresztény csoport az emberek nagyobb közösségében. Látni rajtuk, hogy mindenkit megérintenek, mindenkivel jó viszonyban vannak, ugyanolyan életkörülmények és anyagi körülmények közt élnek, mint mások; mindenkivel szolidárisak mindenben, ami szép és jó. Hitük egyszerűen és spontán módon kisugárzik a közéletre, és olyan értékeket fogadtatnak el maguk körül, amelyek fölötté állnak a szokott értékrendnek; kisugárzik másokra reményük is, amellyel olyasmiben remélnek, amit nem lehet látni, de még csak elképzelni sem. Csupán pusztán életükkel, szavak nélkül is tanúságtétel ez. Akik őket látják, önkéntelenül is azt kérdezik maguktól: Miért ilyenek ők? Miért élnek így? Mi ad nekik erőt? Miért vannak itt?

Az ilyen csöndes tanúságtétel magában véve is már erősen, eredményesen terjeszti a Jó Hírt. Ez az evangelizáció első lépése. Ennek a tanúságtételnek nyomán talán első ízben teszik fel maguknak a fenti kérdéseket nem keresztények, vagy olyanok, akik még nem is hallottak Krisztusról, vagy a megkeresztelt, de hitüket nem gyakorló keresztények, vagy akik keresztény társadalomban nem keresztény elveket követnek, akik nyugtalanul keresnek valamit, vagy „Valakit”, akinek hiányát érzik, de maguk sem tudják, hogy ez mi vagy ki. Sok más, fontos és égető probléma is fölmerülhet, csupán a keresztények tanúságtevő élete nyomán (Ferenc pápa *Evangelium Nuntiandi*)

A keresztény élet az örömben kezdődik. Annak az örömeivel, hogy Isten megszólított, személyesen hívott: „kövess engem”. Ez teszi lehetővé a világ számára, hogy olyan jel lehessen, amely az Istenre mutat. Miként egy szerelmes 20 centivel a föld felett jár, mert találkozott talán élete párjával,

úgy egy keresztényen nemde hasonlóan látszani kellene, hogy az Istennel találkozott? Jézus a mai vasárnap megkérdez engem is, ki vagyok én Neked? Utas az autóm csomagtartójában? Vagy be merem ültetni az anyósülésre, hogy néha azért bele szólhasson a vezetésbe? Vagy át merem engedni neki a kormányt, s hiszek az ő alapvető atyai jóságában, hogy minden rendben lesz Vele? Vagy azért kiigazítom sokszor így is, vagy belerántok a kormánykerékbe?

Újra és újra meg kell kérdeznem magamat: Hol helyezkedik el életemben most? Mit engedek Neki? Mihez nincs köze, mit rejtegetek, takargatok előle?

Charles de Foucauld

A ráhagyatkozás imája

Atyám,
rád hagyatkozom,
tedd velem azt, ami neked tetszik.
Bármit teszel is velem,
megköszönöm.
Kész vagyok mindenre,
csak akaratod teljesedjék bennem
és minden teremtményedben.
Semmi mást nem óhajtok, Istenem!
Kezedbe ajánlom lelkemet,
neked adom, Istenem,
szívem egész szeretetével,
mert szeretlek téged,
és a szeretet sürget,
hogy egészen neked adjam magam,
hogy fenntartás nélkül
kezedbe helyezzem életemet,
határtalan bizalommal,
mert te vagy az én Atyám!